

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 5 năm 2021

Số 552

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Duyên tình rắc rối là sao?
- 2) Sanh trụ hoại diệt là sao?
- 3) Tại sao phải khổ?
- 4) Duyên lành đến tại sao từ khước?
- 5) Tại sao phải mê?
- 6) Tại sao thiếu trí ?
- 7) Người Việt Nam xa quê hương có ước vọng gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 03-08-2003 7: 58 AM 1) Hỏi: Duyên tình rắc rối là sao? Đáp: Thừa duyên tình rắc rối là kẻ động người tịnh. Kệ: Động tịnh bất thường gieo khổ nạn Trí tâm không ổn chẳng khai màn Thực hành không tốt tâm không yên Học hỏi không thành tự cảm phiền.	Atlantic city, 04-08-2003 8: 00 AM 2) Hỏi: Sanh trụ hoại diệt là sao? Đáp: Thừa sanh trụ hoại diệt là luật của mặt đất. Kệ: Thế gian ai ai cũng phải diệt Hồn vía hành thông tự cứu yên Sanh trụ một lòng xây dựng tiến Bình tâm học hỏi cảm thân hiền.
Atlantic city, 05-08-2003 3: 45 AM 3) Hỏi: Tại sao phải khổ? Đáp: Thừa tại tham đắm đương quá sức. Kệ: Khổ lụy hại tâm thân quá mức Khó tu khó tiến vì lòng tham Trần đầy nhục dục hại tâm thân Trí tuệ không thông uyển chuyển làm.	Atlantic city, 06-08-2003 9: 20 AM 4) Hỏi: Duyên lành đến tại sao từ khước? Đáp: Thừa duyên lành đến mà từ khước tại vì không hiểu luật Trời. Kệ: Từ khước duyên lành tại khổ mê Bận tâm động loạn khắp muôn bề Biết đâu mà nhận duyên lành đến Đành chịu si mê tự chán chê.
Atlantic city, 07-08-2003 9: 35 AM 5) Hỏi: Tại sao phải mê? Đáp: Thừa vì tập quán xấu. Kệ: Tập quán xấu tạo trì trệ mê Thân tâm bất ổn khổ muôn bề Trí mê tâm động tạo hôn mê Khổ cảnh luân phiên chuyển động về.	Atlantic city, 08-08-2003 7: 15 AM 6) Hỏi: Tại sao thiếu trí ? Đáp: Thừa tham đắm và hướng ngoại. Kệ: Tham đắm hướng ngoại trí chưa thông Trí tuệ không yên không giác ngộ Khó tiến khó minh chuyển khó vô Tình người không có khó Nam Mô.
Atlantic city, 09-08-2003 3: 35 AM 7) Hỏi: Người Việt Nam xa quê hương có ước vọng gì? Đáp: Thừa người Việt Nam xa quê hương ước vọng muốn trở về một xứ thật sự hòa bình. Kệ: Quy nguyên bốn xứ tự muốn về Cảm thức chung vui tự hướng về Xây dựng tiến tới đạt một bề Thường xuyên ước nguyện đạt hòa bình.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 10 (tiếp theo)

...

“*Biết con chẳng có người dung*”: Bởi vì chúng ta sống trong cộng đồng cần khôn vũ trụ là con của một Cha, đâu phải người dung mà phân đủ thứ, rồi gây đủ thứ.

“*Ai ai cũng kẻ con cưng của Trời*”: Ai cũng là con Trời, là Trời con hết. Quý lắm! Tốt lắm! Không dễ gì làm con người sáng suốt đâu. Đó là con cưng của ông Trời.

“*Giúp con chuyển hóa tứ thời*”: Cho con tứ thời để kịp tiến hóa, sớm trưa chiều tối. Tứ thời để chuyển hóa.

“*Dù con tiến tới đời đời thương yêu*”: Cho con ý thức lấy con, thương yêu lấy con. Thấy không? Cho con có cơ hội tắm rửa. Con biết cơ thể này ai tạo không? Con muốn nó đẹp, nó thơm, nó tốt. Cơ thể này, cơ thể kia cũng vậy, sáng suốt và thiếu sáng suốt đó thôi! Cho nên ông Trời cho tứ thời để chúng ta dìm lại chính mình. Cho nó ăn để nó hiểu nó. Cho nó tắm rửa để nó thấy nó. Rồi nó mới thấy cả cần khôn vũ trụ, thấy sự quý báu thương yêu của Đấng Cha Lành đã tạo cho nó. Cho nó cơ hội gần nó nhiều hơn, để hiểu bên trong chơn tánh của nó, chậm trễ bằng cách nào. Những việc các con đang cùng cố bảo vệ lấy các con, rồi thấy những sự bảo vệ đó là gì? Để cho con trở về với con và gần con nhiều hơn. Khi mà ý thức được con rồi, thì mới thương yêu tất cả mọi người.

Khi rõ có Đấng Tạo Hóa, thì tự cảm thấy sống chung với mọi giới, không còn sự phân biệt và bè trề nữa. Chúng ta sống chung với mọi giới, chúng ta ở trong huynh đệ thương yêu, chia sẻ lẫn nhau, tâm tư chúng ta luôn luôn gửi sự thiện lành đến với mọi người đau khổ để họ hưởng thượng và đồng hưởng với chúng ta để trở về với nguồn cội sáng suốt, thương yêu căn bản, thương yêu cha mẹ họ, thương yêu họ. Mọi người biết vậy, thì dìm nhau cũng vậy đó thôi.

Con của Đấng Cha Lành, Ngài đã lo cho tất cả, từ li từ tí cho mọi người, nhưng mà mọi người quen

Ngài mà thôi. Ngài vẫn kiên trì để chờ đợi nó trở về với nó, rồi nó mới hòa hợp với Ngài. Cha Trời luôn luôn thương yêu nó.

Bây giờ, các bạn đang làm cha trong gia đình, các bạn thấy rõ chưa? Các bạn không bao giờ mở miệng nói rằng cha thương đứa này nhiều hơn đứa kia, không dám nói giữa các con đâu, nhưng mà vẫn hành trì để xây dựng. Đứa ngu cũng được, đứa nghịch cũng được, ban tình thương cho các con, để các con tiến. Chính người cha trong gia đình eo hẹp cũng làm được điều đó, hướng hồ gì ông Trời không làm được điều đó sao? Hơi thờ của các bạn đây, các bạn có hoang phí đi nữa, Ngài cũng tiếp tục cung cấp cho các bạn. Các bạn có cơ hội hưởng, hiểu, tiến, bấy nhiêu đó thôi.

“*Lưới Trời xét thấy rất thừa*”: Dòm thấy ông Trời có kí lô nào đâu! “Tao đâu sợ thằng Trời!” là bạn không bao giờ sợ bạn. Khi các bạn không sợ lấy bạn là bạn tự hủy diệt các bạn mà thôi, thì cuộc sống các bạn vô ý nghĩa, thấy chưa? À! Khinh ông Trời là khinh mình. Khinh thiên hạ là khinh mình. Ghét thiên hạ là ghét mình. Khởi điểm xấu thì gặt hái xấu đó bạn ơi! Khởi điểm tốt thì các bạn sẽ gặt hái điểm tốt.

“*Nào ai vượt khỏi rặng của lưới Trời*”: Ai đã giới tính thắng được ông Trời? Từ bao nhiêu kiếp con người, từ sơ khởi cho đến nay, người nào đã thắng được ông Trời. Miệng cứ la lô thắng ông Trời, nhưng mà rốt cuộc mấy ai thắng được ông Trời?

Các bạn làm vậy, rốt cuộc giờ phút lâm chung của các bạn, ăn năn không kịp đâu. Các bạn thấy ai xử ai trong giờ phút đó?

“*Luân hồi nhiều kiếp tại đời*”: Cho nên phải luân hồi, không tiến lên trên nổi. Phải luân hồi nhiều kiếp tại đời.

“*Học hoài không hiểu mở lời sân si*”: Đã mang thể xác con người, vạn thù vạn linh kết tập mới thành con người, rồi biết mặc quần áo duyên dáng. Đó là khẩu hiệu đoàn kết, để thể hiện cho mọi người.

Nhưng rốt cuộc mở lời sân si, giận người này, ghét người kia, giận ma quỷ, ghét thần thánh đủ thứ hết. Rồi làm được cái gì? Tự mình chui trong xó tối, trong đường hẻm, cúi đầu xuống mà đi, ai chơi với mình? Thấy không? Bạn tưởng tánh sân si, oai vệ của bạn, rồi họ kính nể sao? Không! Lịch sử để lại, các bạn thấy không? Lịch sử Trung Hoa nói rất nhiều sự độc tài của Tần Thủy Hoàng, đâu có ai kính, ai nể? Một thời nào đó, rồi cũng lủi thủi cầm đầu đi xuống thôi! Ai biết, ai đếm xia tới? Là tại sao? Tại vì nó ngu muội, nó đi học sự ngu muội. Ta học sự chia sẻ thương yêu cộng đồng mến cảm đời đời của Chư Phật, Chư Tiên, chứ đâu có ai học sự ô trược tạm bợ đó.

Giận ai, ghét ai, rồi cũng tự hành hạ lấy mình trong giờ phút lâm chung. Muốn tu thì phải xét nguyên căn của mọi sự việc. Nhiên hậu, mới tự sửa mình để tiến tới lấy thanh thân siêu phàm. Thấy rõ chưa? Giận ai, ghét ai, rồi cũng tự hành hạ lấy mình trong giờ phút lâm chung.

Bản tánh xấu, gặt hái bệnh. Bệnh do tánh sanh rõ ràng. Các bạn buồn, phiền, giận, các bạn thấy bệnh gì không? Ở trong đó nó uất hận, máu huyết không luân lưu được. Rồi bây giờ người ta nói bệnh cancer, bệnh này, bệnh nọ, đủ thứ bệnh hết. Sự chuyển hóa trong cơ tạng các bạn không ổn bởi vì không điều hòa, tự ép chế lấy mình, gây cho máu huyết không vận hành được, tạo ra sự sai lầm ô trược. Cơ thể bất ổn, máu huyết đau thương, đủ thứ bệnh hoạn. Do gì? Do tánh sanh, tướng do tâm phát. Tâm các bạn tốt, hòa hợp với các nơi các giới, không tham lam, nhưng thực hiện thương yêu, cái gì cũng có chừng, một chút thôi! Không tham, không quá trớn thì tướng của các bạn lúc nào cũng phương phi, cũng thương yêu, mọi người luôn luôn kính mến các bạn. Gần các bạn, người ta thấy như đạt được một điểm phúc gì thanh nhẹ, nhắc nhở tâm hồn họ được sáng suốt. Quý biết là bao nhiêu! Bây giờ chúng ta, những bạn tu Vô Vi làm gì đây? Các

bạn đang làm điều đó, đang thực hiện trở về với bạn, hiểu tánh xấu xa của các bạn và sửa bạn để hòa hợp với các nơi các giới. Ở thế gian, họ cho đó là việc cao lắm, khó lắm, nhưng rất dễ làm. Bởi vì, hằng ngày các bạn làm việc này, việc kia, việc nọ của vật chất mà các bạn còn làm được. Tại sao tâm linh các bạn không chịu làm? Sửa các bạn đi, rồi các bạn hưởng.

Các bạn thương yêu mẹ của các bạn, thương yêu Cha của các bạn, thương yêu mọi nơi mọi giới, mọi tình thương đã đóng góp hằng ngày, hằng giờ, hằng phút cho các bạn. Các bạn thấy các bạn thiếu nợ mọi người thì các bạn phải thương yêu mọi người. Đó là mức tiến hóa, chung sống của càn khôn vũ trụ và tâm linh các bạn sẽ được cởi mở. Việc làm các bạn cảm thấy dễ dãi, không có bị kẹt, không có lố bịch nơi nào, do sự thực hiện của các bạn mà thôi.

Cho nên, chúng ta còn yếu hèn vì ngoại cảnh. Bởi vậy, các bạn mượn cái pháp thực hiện trong Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định này là hóa giải cho các bạn tiến hóa. Các bạn tự nghiền ngẫm để soi sáng và tự xét công phu của các bạn đang hành bấy giờ.

Khi Soi Hồn: ổn định thần kinh bộ đầu.

Khi các bạn làm Pháp Luân để giải tỏa, ngũ tạng khai thông.

Khi các bạn Thiền Định: ổn định các nơi các giới.

“Biến cho lặng mình châu mới phát

Lòng cho riêng mới gọi là Thần”

Khi các bạn ngồi ổn định rồi, các bạn cảm thấy nhẹ nhàng, sung sướng. Các bạn sẽ dễ cảm nhận sự sáng suốt của bề trên và hòa cảm với mọi nơi, mọi giới. Lúc đó các bạn thấy: Hành trì là quý giá. Thực hiện mới đem lại tình thương và đạo đức.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

L A, ngày 21/5/2002

Kính Thầy Vĩ Kiên,

Nghiệp thân nhuộm bệnh lòng điên đảo
Lực bất tòng tâm dạ núng nao ...
Ơn Thầy ơn bạn bao giờ trả ?
Nửa chừng... gãy gánh biết làm sao ?

Ơn cha nghĩa mẹ chưa đền
Ơn Thầy ơn bạn nỗi niềm luyến lưu
Hứa tu lòng vẫn cố tu
Nội công ngoại kích mây mù tứ giăng
Càng tu càng lúc càng gắng
Lắm khi thất chí lãng xãng sự đời
Đem vô lòng dạ rối bời
Nỗi lo thân bệnh chơi vơi tác lòng
Lời Thầy căn dặn tâm không
"Thế gian đô thị giả", trong lòng khắc ghi
Khi xưa châm cứu nhiều khi ...
"Thân mảy yếu lắm ..." còn ghi nhớ hoài
Bệnh sao cứ bệnh dài dài.
Tâm làm thân chịu tiếc hoài ... cái ngu
Ngu nên phải chịu cảnh tù
Nghiệp thân mang nặng ráng tu giải hòa.

Thưa Thầy,

Buồn phiền vì thân bệnh nên con có viết gởi
Thầy ít dòng thơ để trút bớt nỗi lòng ưu tư, vì trong
nỗi cô đơn con không biết phải bày tỏ cùng ai.

Càng lúc con càng thấy rõ sự sai lầm quá nhiều
trong tiền kiếp và cả ở kiếp hiện tại.

Chính cái bệnh bao tử và yếu tim của con hiện
tại cũng là hậu quả của bao sai lầm mà bây giờ con
phải chịu. Cái bệnh nhiều khi nó làm cho ý chí bị trì
trệ và ảnh hưởng đến sự thực hành thiền rất nhiều.

Cái thân mình thì đã vậy ... nhìn lại xung quanh,
anh em cha mẹ ... ai ai ít nhiều cũng đều mang bệnh
từ tâm lẫn thân ..., nhiều khi nản quá ! Nản nhưng
không bao giờ bỏ cuộc. Ý chí con tiếp tục nung nấu
để đến một lúc nào đó sẽ là hiện thực.

Con chúc Thầy cùng bạn đạo ở nước ngoài
được nhiều sức khỏe vui tươi.

Con,
TVH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal, ngày 31/07/2002

V H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/05/2002
được biết con đang lo âu vì bệnh hoạn dây dưa khó
tu khó hoà.

Như con đã hiểu được tâm làm thân chịu. Nếu
con tu sửa thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai.

Chúc con vui tiến và tự quên đi bệnh hoạn dây
dưa mà thực hành giải nghiệp.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

THIÊN ĐƯỜNG HIỆP HỘI THANH QUANG

Hiệp Hội Thanh Quang quý chuyển bàn
Quy nguyên giềng mối trí tâm an
Ai tu ai đắc duyên Trời độ
Thực hiện chơn tâm tự bạc bàn.

Bạc bàn duyên đẹp cầu an
Cùng chung tu học dẹp màn vô minh
Chung vui khai triển pháp trình
Tự tu tự đắc hướng khuynh Phật Trời
Cảm thông nguyên lý hợp thời
Vô sanh thức giác đời đời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Hành tu chánh pháp đổi thay thế tình
Khổ hành tu luyện cảm minh
Quý Trời, quý Phật, quý tình thật chân
Chẳng còn lưu luyến giận hờn
Độ tha phải rõ quý ơn Phật Trời
Điện năng khai triển hợp thời
Quy y Phật Pháp lập đời an khương
Tiền nhân đã mở sẵn đường
Thực hành cộng hưởng yêu thương muôn loài
Siêng năng thực hiện hoài hoài
Từ bi phát triển hai vai nhẹ nhàng
Quy tâm thanh tịnh quý sang
Thành tâm học đạo huy hoàng độ tha.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

(Bài này Thầy viết tặng cho T/Đ ở Long Hải, Việt Nam.)

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI AI

41. CHUYỆN TRƯỞNG LÃO LOSAKA (Tiền Thân Losaka)

Với người muốn mình lợi...,

...
Lúc bấy giờ, tại cái hào ấy, bọn trộm thường đến giết dê của vua. Các người chăn dê đứng núp rình bắt ăn trộm. Mittavindaka, sau khi lần tròn, đứng dậy trên đất, thấy các con dê liền nghĩ: “Ta đã bắt chân con dê trên hòn đảo ở biển, và bị nó quăng rơi tại đây. Nếu nay ta lại bắt tay chân một con dê, thì nó sẽ quăng ta đến chỗ các tiên nữ ở trong lâu đài trên mặt biển, tại bờ bên kia.” Khi tác ý bắt chảnh như vậy, nó liền nắm chân một con dê. lập tức con dê bị nắm kêu lên. Các người chăn dê từ nhiều chỗ núp chạy đến, bắt nó và nói:

- Đây là đứa ăn trộm đã bắt các con dê của nhà vua từ trước đến nay.

Chúng đánh nó, trói nó và dẫn nó đến trước mặt vua. Lúc bấy giờ, Bồ Tát với năm trăm thanh niên Bà-la-môn vây quanh, ra khỏi thành để đi tẩm. Thấy Mittavindaka, nhận được nó, Bồ Tát nói với các người ấy:

- Đây các bạn thân, đây là đệ tử của tôi. Sao lại bắt nó?

Các người ấy nói:

- Thưa Tôn giả, đây là đứa ăn trộm dê, nó bắt chân một con dê, nên chúng tôi bắt nó.

- Hãy giao nó cho chúng tôi để làm nô lệ. Nó sẽ dựa vào chúng tôi để sống.

- Thưa vâng, Tôn giả.

Rồi họ thả nó và ra đi. Bồ Tát hỏi nó:

- Nay Mittavindaka, từ trước cho đến nay ngươi sống ở đâu?

Nó kể lại tất cả công việc nó làm. Bồ Tát nói:

- Vì không nghe lời những người muốn nó hạnh phúc, nên nó phải chịu mọi sự bất hạnh như vậy.

Rồi Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Với người muốn mình tốt,
Với người thương tưởng mình,
Cứng đầu không theo lời,
Sẽ gặp điều sâu muộn.
Chẳng khác Mitaka
Nắm chặt chân con dê.*

Lúc bấy giờ, khi cả vị giáo sư và Mittavindaka mạng chung, họ đi theo nghiệp của mình.

Bậc Đạo sư nói:

- Đây các Tỳ kheo chính Losaka này đã tự làm cho mình được ít đồ cúng dường và đồng thời được Thánh Pháp.

Sau khi nói pháp thoại này xong, bậc Đạo sư kết hợp hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc bấy giờ, Mittavindaka là Trưởng lão Losakatissa, vị giáo sư được danh bốn phương là Ta vậy.

(còn tiếp)